

FOTBAL

UN VIS ÎMPLINIT

„Nici nu-mi vine să cred că cei care salută publicul sînt ai mei!“, spunea antrenorul clujean Ștefan Naghi în momentul cînd tinerii fotbaliști de la C.S.M. Cluj, proaspeți campioni ai țării, făceau fericiți turul stadionului „23 August“ din Capitală, salutînd publicul și arătînd trofeul cucerit atunci.

In clipele acelea, aproape că nici lor, băieților, nu le venea să creadă că au reușit să-și vadă visul împlinit: cucerirea titlului de campioni ai țării la juniori. Și totuși, cîte ore de muncă nu îi închinaseră.

...„*Acești băieți au început să învețe fotbalul în mod organizat din 1960*, ne spunea antrenorul Ștefan Naghi la cîteva minute după finală. *Cei mai mulți dintre ei au fost selecționați în urma campionatului interstrăzi disputat la Cluj acum 4 ani. De atunci ne-am întîlnit cu regularitate de cîteva ori pe săptămînă pe stadion, unde am parcurs împreună tot abecedarul fotbalistic. De-a lungul anilor, unii dintre ei au renunțat la acest sport fiind atrași de altele, după cum alții le-au luat locul. Băieții au crescut. Mircea Salomir, Mircea Moldovan, Constantin Lungu (care a jucat și în echipa națională de juniori), Ștefan Balaș sînt acum strungari destoinici; Vasile Hășmășan, Ioan Lupaș, Tiberiu Marcis și Gh. Rebreanu sînt lăcătuși; Vasile Stăncel e tehnician la C.F.R.; Ioan Roman — student, iar trei dintre ei, Ioan Moldovan, Emil Gocan și Carol Bogdan sînt încă elevi, în timp ce Iosif Antal e funcționar*“.

Băieții de la C.S.M. Cluj și antrenorul lor, pe stadionul „23 August“ din București, după finală

Foto: T. Roibu

Victoria obținută de C.S.M. Cluj în finala campionatului republican de juniori este pe deplin meritată. In seria lor (a 10-a), clujenii s-au clasat pe primul loc la 5 puncte diferență de a doua clasată (Știința Cluj), cu un golaveraj impresionant (38:3) și fără să cunoască înfrîngerea. Doar două meciuri le-au încheiat la egalitate.

L-am întrebat pe antrenorul Naghi care crede că a fost „secretul“ victoriei finale. Răspunsul îi stătea pe buze: „*Faptul că băieții sînt colegi de muncă și prieteni foarte buni, faptul că sînt disciplinați și ascultători, i-a făcut să meargă fără ocolișuri și coborîșuri pînă la obținerea titlului*“.

Să vă spunem, în încheiere, cîteva cuvinte și despre antrenorul Ștefan Naghi, economist principal la Direcția regională CFR Cluj. De ani de zile se ocupă numai de juniori. Acum, laolaltă cu echipa, și-a văzut visul cu ochii. Și speră să mai devină și altădată antrenor al echipei campioane de juniori pentru că, în afară de actualii cîștigători ai titlului, mai are la C.S.M. încă o echipă (clasată pe locul trei în campionatul regional de juniori), una de copii (participantă în campionatul orășenesc) și alți 47 de copii între 10—13 ani, care acum descoperă tainele fotbalului.

MIRCEA TUDORAN

„Nea Fane“

De cîte ori l-ați aplaudat pe Pîrcălab pentru un „slalom special“ printre fundașii echipei adverse, cînd v-au plăcut Matache, Stoenescu sau Radu Nundeiller VI, v-ați gîndit oare la omul care i-a ajutat să facă primii pași pe cărările fotbalului?

Poate că și Pîrcălab, Matache, Stoenescu sau Radu Nunweiller, cînd au primit răsplata măiestriei lor, au uitat de primul meșter, de „NEA FANE“, omul care le-a explicat întîia oară cum se face un „stop“, și ce valoare are fenta în fotbal. Dar, „nea Fane“ nu s-a supărat niciodată „nea Fane“ e un om care zîmbește mereu și are totdeauna o glumă pe buze.

„Nea Fane“—Ștefan Stănculescu, antrenor pentru copii și juniori la clubul Dinamo București — a fost pînă în anul 1957 un talentat portar. În tinerețe apărase buturile echipelor bucureștene Gloria, Sportul studențesc, Unirea Tricolor și Metalul. Copiilor le plac portarii și vin mereu lîngă ei în timpul antrenamentelor sau jocurilor. Poate că tocmai în aceste clipe i-a îndrăgit într-atît pe princhindei, încît atunci cînd a renunțat la activitatea competițională, s-a hotărît să se consacre inițierii celor mici în tainele jocului cu mingea de fotbal. Și a făcut-o cu rîvnă, pricepere și mai ales cu pasiune și devotament față de sportul iubit. Să enumerăm aici doar pe cîțiva dintre cei care au trecut „prin mîinile“ lui Ștefan Stănculescu: Pîrcălab, Nunweiller VI, Matache, Stoenescu, Valcan, Dumitrescu, Niculescu ș.a.

Ștefan Stănculescu a încercat o dată marea satisfacție pe care o poate avea un antrenor în munca sa: faptul că echipa pe care o antrena, Dinamo București a cîștigat titlul de campioană a țării la juniori (1961).

În duminica finalei „Cupei R.P.R.“, antrenorul Ștefan Stănculescu a primit din partea F.R. Fotbal o cupă specială pentru merite deosebite în munca de pregătire a copiilor și juniorilor. A fost o inițiativă lăudabilă a forului de specialitate, care va avea darul să stimuleze pe toți cei care se ocupă de acest important — dar încă anonim — sector al fotbalului nostru. „Niciodată, în viaț mea, nu am fost mai fericit ca în clipa în care am primit cupa — *ne declara cîteva minute mai tîrziu Ștefan Stănculescu.* Aprecierea F.R. Fotbal m-a mișcat profund, dîndu-mi un nou imbold în muncă“.

Și, „nea Fane“ a plecat a doua zi dimineața la... tabăra de juniori organizată de F.R. Fotbal, la Mediaș. Cu primul tren...

VALENTIN PAUNESCU

Cititorii întreabă, specialiștii răspund

DESPRE LOVITURA DE PEDEAPSĂ

La jocul Rapid—C.S.M.S. Iași disputat recent la București în cadrul campionatului categoriei A la fotbal, arbitrul jocului a acordat o lovitură de pedeapsă în favoarea echipei ieșene pentru un fault comis asupra unui înaintaș.

Jucătorul Vornicu, desemnat să execute lovitura de pedeapsă, considerînd-o o „formalitate“ — cel puțin aceasta a fost impresia generală — nu s-a concentrat suficient și a ratat, trimițînd balonul pe lîngă poarta echipei Rapid.

Cei care au urmărit jocul cu mai multă atenție, au observat desigur că, înainte de executarea loviturii de pedeapsă — deci imediat după fluierul arbitrului —, un coechipier al lui Vornicu a pătruns în suprafața de pedeapsă în mod cu totul nejustificat.

În legătură cu aceasta, tov. ing. D. Bărbulescu din București, într-o scrisoare adresată ziarului SPORTUL POPULAR a întrebat:

1. Ce avantaj a vrut să obțină coechipierul lui Vornicu intrînd în suprafața de pedeapsă înainte de a vedea efectul loviturii de pedeapsă;

2. Ce s-ar fi întîmplat dacă mingea ar fi intrat în poartă?

Greșeala coechipierului lui Vornicu, rezidă din necunoașterea momentului cînd este mingea în joc: la fluierul arbitrului sau după ce a fost jucată (lovită) și a parcurs o distanță egală cu circumferința sa de 71 cm?

În legătură cu aceasta art. 14 (lovitura de pedeapsă) spune: „*Mingea va fi considerată în joc de îndată ce a fost lovită, adică după ce a parcurs o distanță egală cu circumferința sa și un gol va putea fi marcat direct dintr-o astfel de lovitură*“. Prin urmare după lovirea mingii, jucătorii pot intra în suprafața de pedeapsă.

Dacă astfel stau lucrurile, coechipierul lui Vornicu — și din păcate ca el și alții — nu cunosc precis că: *mingea nu va fi în joc la fluierul arbitrului, ci numai după ce — lovită fiind — a parcurs o distanță egală cu circumferința sa.*

Așadar, dintr-o greșită înțelegere a acestui moment se explică intrarea lui în mod nejustificat în suprafața de pedeapsă.

Analizînd mai profund această greșeală ajungem și la alte concluzii. Astfel, intrînd în suprafața de pedeapsă înainte de executarea loviturii, înaintașul de la C.S.M.S. l-a determinat pe Vornicu să-și distribuie atenția lateral, spre a identifica cine este jucătorul care se află lîngă el — deci un gest reflex normal — mișcare suficientă să-l distragă, să-l facă să nu se concentreze suficient și să nu finalizeze un avantaj acordat echipei sale, în cazul nostru lovitura de pedeapsă.

Deci încercînd să-și creeze un avantaj nepermis, prin intrarea în suprafața de pedeapsă, el a determinat în mare măsură ratarea loviturii de la 11 m, obicei pe care îl mai au mulți jucători nerăbdători sau, în ultima instanță, necunoscători ai regulilor dificile ale fotbalului.

Spectatorii au fost adesea martori cînd, la începutul jocului — și nu numai atunci — unii jucători nu așteaptă executarea pasei care marchează de fapt intrarea mingii în joc, ci atacă imediat la fluierul arbitrului, semnal care nu coincide totdeauna cu intrarea mingii în joc. Este o deprindere greșită pe care antrenorii trebuie s-o corecteze în procesul de antrenament, la jocurile școală.

Răspunzînd la a doua întrebare: *„ce s-ar fi întîmplat dacă balonul ar fi intrat în poartă în condițiunile arătate mai sus?“*, răspunsul este simplu: golul trebuia anulat și lovitura repetată.

Presupunînd că datorită acestui fapt lovitura de pedeapsă s-ar fi repetat, iar executantul ei ar fi trimis balonul pe lîngă poartă — de data aceasta datorită unei greșite execuții tehnice — greșeala coechipierului lui Vornicu ar fi fost și mai pregnantă. Adăugînd că, datorită unui singur gol în minus sau în plus la golaveraj, o echipă poate retrograda sau respectiv cîștiga un campionat, necesitatea cunoașterii de către jucători a regulilor de joc mai dificile, apare și mai evidentă, tocmai pentru a-i pregăti să folosească din plin avantajele pe care le oferă această lege destul de complicată: regulamentul de joc.

MIHAI POPA
arbitru internațional

Interviul nostru

De vorbă cu Albert Batteaux despre:

- Stade de Reims
- Noțiunea de antrenor
- Sistemul cu 4 fundași
- Teoria jucătorului universal

Fără îndoială, Albert Batteaux este un nume în fotbalul mondial. Pe cartea sa de vizită se poate citi: fost internațional în reprezentativa Franței (perioada 1947/1950), antrenor la Stade de Reims (timp de 13 ani) și al naționalei franceze (care, sub conducerea sa, la campionatul mondial de la Stockholm, din 1958, a recoltat cel mai mare succes din istoria fotbalului francez: locul 3, după Brazilia și Suedia).

L-am întîlnit zilele trecute la Brașov, unde, ca invitat al Federației Romîne de Fotbal, participă la cursul de perfecționare a antrenorilor din țara noastră, alături de Rudolf Vytlacil, cel care, în 1962 în Chile, a dus reprezentativa cehoslovacă în finala campionatului lumii.

Batteaux este de un an director tehnic al echipei de categorie secundă, Grenoble. Numai de un an. Timp prea scurt ca să uite de glorioasa perioadă a Reimsului... Discutăm, așadar, de Raymond Kopa, creatorul de goluri, de Just Fontaine, complementul ideal al lui Kopa în fosta tripletă a lui Reims și a unsprezecelui francez, de cele șase titluri de campioană cucerite de Reims și de cele două finale disputate în *„Cupa campionilor europeni“*.

— *Și totuși*, continuă Batteaux, *la sfîrșitul campionatului 1962/1963, cînd Reims a terminat pe locul secund, n-am mai fost bun pentru echipa pe care am slujit-o timp de 13 ani. Mai precis, n-am mai fost bun pentru dl. Antoine Germain, conducătorul clubului. El a apreciat că se consideră suficient de priceput în materie, pentru a interveni în probleme de antrenament, în alcătuirea formației. La care am răspuns că și eu am un Mercedes, dar nu sînt... Fangio! Și am plecat...*

— Acum Reims a retrogradat împreună cu cealaltă echipă de mare tradiție, Racing Club Paris. Cum apreciați faptul?

— *Intr-un fel s-a revalorificat noțiunea de antrenor. Nu trebuie uitat că și la Racing lucrurile s-au petrecut asemănător, renunțîndu-se la antrenorul Pierre Pibarot. S-a cîștigat parcă un proces în conflictul antrenor — conducător. După plecarea mea, Antoine Germain a mai schimbat doi antrenori, pe Prouff și pe Cottein. Acum se apelează la Jonquet, fostul stoper al Reimsului și al echipei naționale.*

Intrebarea următoare — ce părere aveți despre sistemul cu patru fundași — a avut un dublu scop: să-l răpesc puțin Reimsului, îndepărtîndu-l de Kopa, Fontaine, Jonquet și să ancorăm în actualitate:

— *Opinia mea — și nu numai a mea — este că noul sistem reprezintă o treaptă superioară, un salt calitativ în evoluția fotbalului. Este un sistem mai elastic decît WM, oferind posibilități de acțiuni multiple și variate. Mă refer, desigur, la echipele care au ales tendința spre un joc ofensiv, constructiv și nu la adeptele „betonului“, ale jocului pe contraatac. Aplicarea sistemului cu patru fundași a pus în fața jucătorilor probleme dificile de rezolvat la toți factorii antrenamentului. In condițiile noii dinamici, jucătorul trebuie să posede o pregătire fizică desăvîrșită, să gîndească mai repede în teren, să aibă viteză de execuție, alegînd procedeul cel mai indicat în diferitele situații de joc.*

— Sintetizînd, eficiența sistemului depinde în mare măsură de dinamica mișcării în teren. Legat de aceasta, a apărut și teoria *jucătorului universal*, capabil să facă față tuturor posturilor dintr-o echipă. Care e părerea dv. în această privință?

— *Jucătorul zilelor noastre este de neconceput fără o gamă variată de cunoștințe tehnico-tactice, în așa fel încît să poată face față situațiilor de apărare și de atac. Din ce în ce mai des fundașii iau parte la acțiuni ofensive, aripile își aduc aportul la distrugerea atacurilor adverse. Ele acoperă o rază tot mai mare. Cît privește însă teoria* jucătorului universal, *ea este o utopie, fiindcă aplicarea unui sistem înseamnă organizare (pentru acoperirea rațională a terenului), înseamnă o anumită specializare pe posturi.*

Interviul nostru a continuat cu aprecieri ale specialistului francez despre jocul lui Internazionale Milano, despre Helenio Herrera, despre Anderlecht, exponentă de seamă a jocului ofensiv, colectiv, despre cursul de perfecționare al antrenorilor romîni și a luat sfîrșit cu o mărturisire: *„Sînt încîntat de cele văzute în Romînia. Voi reveni oricînd cu plăcere în frumoasa dv. țară. Mulțumesc federației romîne pentru invitația care mi-a făcut-o și care m-a onorat“.*

G. NICOLAESCU

MECIURI AMICALE

A.S.M.D. SATU MARE — SELECȚIONATA KATOWICE 0—2 (0—2).

SATU MARE 27 (**prin telefon**). Disputată duminică seara, în nocturnă, partida dintre formația locală A.S.M.D. și Selecționata orașului Katowice (R. P. Polonă) a fost așteptată cu mult interes. După un joc frumos și spectaculos, presărat cu multe faze la ambele porți, oaspeții au obținut victoria cu 2—0 (2—0) în urma golurilor înscrise de Szikszai (min. 7, autogol) și Partyka (min. 32). De subliniat faptul că Gavrilă (A.S.M.D.) a ratat în min. 61 o lovitură de la 11 m.

AUGUSTIN VERBA — coresp.

- CLUJ: ȘTIINȚA — SELECȚIONATA REGIUNII CLUJ 5—2 (3—0). Au marcat: Neșu (min. 12), Simonfi (min. 16 și 29), Mureșan II (min. 49 din 11 m), V. Alexandru (min. 75) pentru Știința, respectiv Pîrvuleț (min. 61), Lorentz (min. 69 din 11 m). **(O. GUȚU — coresp.).**

- CUGIR: A. S. CUGIR — SEBEȘUL SEBEȘ 7—0 (4—0). A. S. Cugir și-a început pregătirile sub conducerea antrenorului Iosif Slivăț. Duminică ea a întrecut pe Sebeșul (din campionatul regional) prin golurile înscrise de Udroaica (2), Kiss (2), Crăciuneac, Boroș I și Bulbucan. **(M. VILCEANU — coresp.).**